

متن پرسش

با عرض سلام. هنگامی که کتاب بصیرت حضرت فاطمه (س) را می خواندم در فصلی با مضمون خطر کنار کشیدن مبارزان گذشته خواندم که اغلب افراد مهاجر و انصار واقعاً خیرخواه اسلام بودند و اسلام و پیامبر (ص) را دوست داشتند و برای استقرار اسلام جان فشانی های بسیاری هم کردند. ولی پس از رحلت آن حضرت (ص) ناگهان در شرایط پیش آمده کنار کشیدند و هر چند می دانستند که خلافت حق علی (ع) است اراده برخواستن و مجاهدت را نکردند. می خواستم بدانم که آیا این آزمون الهی که در این برحه از زمان برای آنها قرار داده شد، واقعا بیشتر از حد توان و ایمان آنها نبود و مصلحت خدا چگونه بر این امر تعلق گرفت که تمامی تلاشها و جان فشانی های آنها در این جریان هبط شود و بنا به حدیث وارده به جز چند نفر همگی مرتد بشوند؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام اگر مبارزان راه حق مواظب خود نباشند و پس از مدتی که شرایط رفاه زندگی پیش آمد خود را گرفتار رفاه کنند چنین خطری آنها را تهدید می کند، و این آزمونی فوق طاقت نیست بلکه این سنت خدا است که همیشه همه افراد در شرایط امتحان دادن هستند و هیچ کس در هیچ شرایطی، حتی رزمندگان دیروز از سنت امتحان دادن استثناء نمی شوند. موفق باشید